

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Art. I. Vtrum Angelus indigeat speciebus ad cogno scenda alia à se?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

DISPUTATIO OCTAVA

intelligere Angeli non potest esse subsistens: Ergo nec identificari cum substantia Angeli. Major patet, Minor probatur. Si intelligere Angeli esset subsistens, non posset esse nisi unum: quia omnis forma multiplicatur vel a suo contraktivu vel a suo susceptivo; intelligere autem subsistens, esset abstractum ab omni contraktivu & susceptivo; esset enim actus purus in linea intellectuatis, ut supra dictum est: Ergo non posset multiplicari, sed esset tantum unum. Unde unus Angelus substantia non distingueretur, neque a substantia Dei, quae est ipsum intelligere subsistens, neque a substantia alterius Angelis; nec posset esse gradus in intelligendo perfectius & minus perfecte; cum hoc contingat propter diversam participationem ipsius intelligere.

Deniq; ut idem S. Doctor art. 2. discurrit, Angelis & cunctis creaturis esse, seu essentia a substantia, est aliquid determinatum & finitum: intelligere vero quantum est de se, potest se extendere ad infinita; quia objectum eius est verum, quod convertitur cum ente, & ad omnia se extendit, sicut & bonum, quod est objectum voluntatis. Ergo intelligere Angelis non est eius essentia vel substantia. Has rationes D. Thomas recte exponit, & ab Adversariis impugnationibus defendit Joannes a S. Thoma hic disp. 21. art. 1. ubi legendus est.

Obijcies contra conclusionem: Ideo anima nostra non est sua intellectio, quia est intelligens solum in potentia; eo quod sit unita corpori, ut eo mediante rerum species acquiratur, & per eas constitutatur intelligens; Ergo cum Angelis non sit intelligens solum in potentia, sed actu, sicut respectu sui essentiae, ut ostenderet inferius, erit sua intellectio. Unde Dionysius de coelesti Hierarchia cap. 2. Angelos intellectus & mentes appellat, quia illorum esse est purè intelligere.

Respondeo concessu Antecedente, negando 13 Consequentiam. Ut enim observat S. Thomas 12 metaph. lect. 11. tripliciter se habere potest natura intellectualis ad suam intellectionem: primum ita ut sit intelligens solum in potentia: secundum ita ut actu semper intelligat, sed per actum distinctum ab ipso: tertio ut actu semper intelligat per actum qui sit ipsam natura intelligens. Primum est proprium anima nostre: secundum est proprium Angelis, sicut comparisonem propriæ essentiae; quia cum sit ipsi intimè unita & semper praesens per seipsum, arque intelligibilis, semper Angelus est in actu intelligendi ipsam: tertium denique est proprium Dei qui est actus purus. Unde Angelus a D. Dionysio mens seu intellectus appellatur; non quod sit suum intelligere, sicut Deus, sed quia tota eius cognitio est intellectualis: cognitio autem animæ partim est intellectualis, partim sensitiva, ut art. D. Thomas hic art. 3. ad 1.

Quarit idem S. Doctor eodem art. 3. utrum potentia intellectiva Angelis sit eius essentia? Et responderet negativè: quia scilicet potentia quæ dicunt ordinem ad diversos actus adæquatos, realiter distinguuntur: substantia autem seu essentia comparatur ad esse, sicut potentia ad actum suum adæquatum, sicut & intellectus ad intelligere: unde cum esse & intelligere distinguantur realiter in Angelo, ut constat ex articulo precedentem, etiam potentia intellectiva: & substantia sive essentia Angelis distinguuntur realiter. Circa hoc gravis occurrit difficultas, an detur veldari possit aliqua substantia creata,

A qua sit immediata operativa? Sed quia haec questione philosophica est, illam pratermitimus, & ad ea qua dicit S. Doctor quæst. 55. de medio cognitionis Angelicæ, seu de speciebus Angelorum, gradum facimus. Unde sit

DISPUTATIO VIII.

*De medio cognitionis Angelicæ.
Ad quæstionem 55. D. Thome.*

Medium cognitionis Angelicæ sunt species intelligibiles, quibus mediatis objecta cognoscunt, de quibus in hac disputatione cum S. Doctore differendum est.

ARTICULUS PRIMUS.

Virum Angelus indiget speciebus ad cognoscendam alia a se?

Angelos per solam essentiam & intellectum omnia intelligere, senserunt Durandus, & Nominales, quibus favet Valquez hic disp. 200. cap. 3. dicens, *Rationes efficaces suppetere ad problematum humanum intellectum indigere speciebus ad intelligentiam; ut & ullam reservationem, que id de intellectu Angelico eodem modo aperte convincat.* Idem videtur sentire Valentia in praesenti, rationem D. Thomas vocans infirmam & minime sufficientem: ejus siquidem efficaciam & profunditatem minime penetravit, ut parabit ex dendis conclusione sequenti.

Dico igitur, Angelum indigere speciebus ad cognoscendam alia a se.

Probatur conclusio ratione fundamentali:

Nulla natura intellectualis potest intelligere aliquod objectum, nisi habeat speciem representativam illius, vel a liquid gerens vices species. Sed essentia Angelis non potest habere rationem speciei representantis alia a se. Ergo ut Angelus alia a se cognoscatur, debet perfici speciebus ipsius substantiae superadditis. Major soler in libris de anima probari duplice ratione. Prima sumitur ex differentia quæ est inter intellectum & voluntatem: nam intellectus trahit a se res, voluntas vero trahit a rebus; quia scilicet ille fertur in res similitudine, hoc est formando in se rerum similitudines; ita vero pondere eam in obiecta inclinante, juxta illud Augustini 13. Confess. cap. 9. *Amor meus pondus meum, amore feror quoque feror:* unde cum objectum secundum esse quod habet ad extra non possit trahi ad potentiam, nec illumiri, debet ad illam trahi, et niri mediante aliquam ipsius similitudine, & representatione, quæ species impreza teum intelligibilis appellatur.

Secunda ratio petitur ex illo celebri Augustini effato, quo assertit ex objecto & potentia proportionalitatem; eo proportionali modo quo ex viro & feminâ generatur proles: unde ad partem intellectualis verbi necesse est quod aliquid sit loco objecti in potentia intellectiva, sicut femen loco generantis, ut paratur factus: objectum enim per seipsum in ea semper esse non potest, ut constat: Ergo ad cognitionem requiruntur species in-

telligibilis tanquam vicaria ipsius objecti, & non sufficit sola extrinseca objecti praesentia, ut afferit Vaquez loco citato.

Confirmatur: Objectum ut est extra intellectum, habet solum rationem termini notitiae intellectualis, aut determinationis intellectus ad illum. Ergo unicuius principium, necessariò debet esse intra intellectum, illique uniti ut forma intelligibilis, intellectum constituens in actu. Quod adeò verum est, ut etiam objectum potentie appetitiva, licet appetitione terminare posse ut est à parte rei, nequeat tamen esse illius principium, aut movere ad illum, nisi media fornicata specie intelligibili intra animā existente. Minor autem, quæ assertit essentiam Angelii non posse habere rationem speciei representantis alia a se probatur ratione D. Thomæ hic art. 1. Substantia Angelii nequit representare alia distinctè & secundum proprias eorum differentias, sed tantum confusè, & secundum rationes communes: Ergo non potest habere rationem speciei intelligibilis, per quam Angelus alia à se clare & distingueatur, & secundum proprias eorum differentias cognoscatur. Consequentia patet, Antecedens probatur. Substantia Angelii non continet alia à se distinctè, & secundum proprias eorum differentias, sed tantum secundum rationes communes, substantia & intellectualitas: Ergo illa non representat distinctè, &c. Consequentia est legitima: substantia enim Angelii cùm non sit per se primò ad representandum instituta, neque alia à se representare, nisi quatenus illa in sua entitate continet. Antecedens vero suadetur: Nam vel substantia Angelii proprias rerum differentias formaliter continet, vel eminenter? Non formaliter, quia diversorum generum, & diversarum specierum, diversa, imo & opposita sunt differentiae, atque adeò non possunt eidem rei formaliter convenire. Non etiam eminet, quia continentia eminentialis rerum secundum proprias differentias, illi tantum potest competere, qui est causa entis in toto sua latitudine, scilicet Deo. Quod sic ostenditur: Cùm enim rerum differentiae, utpote se totis diversæ, in nulla ratione convenient, nisi in ratione entis, & alunde una debeat esse ratio, sub qua omnes ius quælibet causa continet & producatur effectus; non potest aliqua causa eminenter contineat res omnes secundum proprias differentias, nisi sub universali ratione entis illas insipiat, possitque subinde quidquid sub ratione eius continetur attingere: atque adeò cùm a se soli Deo competit, solus etiam ipse in sua essentia & omnipotencia res omnes creatas & creables secundum proprias earum differentias continet; siue sola essentia & omnipotencia Dei, potest habere rationem medii, in quo res omnes creatas & creables, clare, distinctè, & secundum proprias earum differentias cognoscuntur. Unde S. Doctor hic quæst. 55. art. 1. in resp. ad 3. hic habet: Ea que sunt infra Angelum, & ea que sunt supra ipsum, sunt quadammodo in substantia eius: non quidem perfectè, neque secundum propriam rationem, cùm Angelii essentia finita existens, secundum propriam rationem ab aliis distinguatur; sed secundum quandam rationem communem. In essentia Dei sunt omnia perfectè, & secundum propriam rationem, sicut in prima & universali virtute operativa, à qua procedit quidquid est in quantum re proprium vel commune. Et ideo Deus per

Tom. 11.

A essentiam suam habet propriam cognitionem de rebus omnibus, non autem Angelus, sed sola communem.

Confirmatur & magis illustratur hæc ratio & doctrina D. Thomæ. Una res non potest representare aliam perfectè, nisi vel ratione convenientiae & similitudinis cum illa, vel ratione causalitatis, vel quia est effectus illius, & procedit ab illa: Sed nullo ex his modis potest essentia Angelii representare distinctè & perfectè alias creature: Ergo nec habere rationem speciei representantis alia à se. Major patet, Minor probatur. Nam in primis Angelus non procedit ab aliis creature ut effectus, sicut procedit à Deo; subindeque licet hac ratione possit representare Deum tanquam effectus ejus, non tamen creature. Similiter Angelus non est causa aliarum rerum: multæ enim ab ipso fieri nequeunt, putæ res spirituales, & ordinis gratia, cœlum, aliaque omnia quæ per creationem solum fieri possunt; & sic non possunt illa representari in ipso sicut in causa. Quantum ad alias res quæ per generationem & motum sunt, non possunt in essentia, aut in virtute Angelii, etiam ad eas concurrentis per motum suum, perfectè representari aut cognosci: Tum quia Angelus non causat totum quod in re inventur, & ex quo componitur; non enim causat materiam: C Tum eriam quia non causat formam virtute suâ immediatè, sed applicando aetiva passivis, & præcisè per motum localem: unde etiam ex viae virtutis & causalitatis, non cognoscit formas istas & effectus ut sunt in se, sed quatenus pendunt à motu locali, & ab aetivis & passivis quæ applicat; idèque nec perfectè, sed solum confusè eas cognoscit. Deniq; si attendatur sola convenientia & similitudo Angelii cum aliis rebus, constat quod non perfectè potest illas representare, nec cognoscere per suam essentiam, quia in multis prædicatis non convenit cum illis. Nec in vi hujus similitudinis potest etiam Deum cognoscere, nisi valde confuse & imperfectè. Veruntamen quia ipse est effectus Dei valde perfectus, potest ex sui ipsius cognitione, plus per essentiam suam de Deo cognoscere, quam ex aliis effectibus, ut infra patebit. Constat ergo Angelum non posse alia à se per suam substantiam representare, nec cognoscere, sed debere intellegere ejus aliquibus speciebus perfici ad res cognoscendas.

Objicit Valentia contra hanc rationem Divi Thomæ: Angelus per speciem leonis v.g. perfectè cognoscit ipsum leonem; & tamen leo non continetur formaliter vel eminenter in tali specie, utpote cùm ipsa sit accidentis, leo vero substantia: Ergo licet substantia Angelii non continet formaliter vel eminenter omnia entia naturalia, malè tamen inde inferimus, quod per eam, tanquam per formam intelligibilem, non possit illa cognoscere.

Respondeo quod licet species intelligibilis per quam Angelus cognoscit leonem, non continet formaliter naturam leonis in esse entitativo, illam tamen continet formaliter in esse intentionali seu intelligibili, imo in tali esse est ipsam substantiam leonis, ut ostendimus in Tractatu de visione beatifica, & fusce probant nostri Thomistæ in libris de anima.

Dices: Quamvis substantia Angelii non continet omnia entia naturalia in esse naturali seu

6.

7:

Disp. 2.
art. 1.
notabilit
3.

Aaa ij enti-

DISPUTATIO OCTAVA

entitativo, ea tamen continent in esse intentionali seu intelligibili: Ergo si sufficiat ad hoc ut Angelus per speciem leonis perfecte & distincte naturam ejus intelligat, quod hujusmodi species continet substantiam leonis in esse intelligibili, ipsa etiam substantia Angeli poterit habere rationem medi, in quo clare & distincte omnia entia naturalia cognoscantur.

9 Respondeo negando Antecedens: nam ut egregie obseruavit Cajetanus hic artic. 3. duo sunt entium genera; unum eorum quae per se primò instituta sunt ut sint, & alterum eorum quae per se primò instituta sunt ut representent. Ea qua sunt primi generis, non continent naturas rerum in esse intentionaliter vel intelligibili, nec sunt formales illarum similitudines: unde non possunt illas representare, seu habere rationem medi in quo clare & distincte cognoscantur, nisi eas in esse entitativo eminenter contineant (repugnat enim illas in esse entitativo contineri formaliter in alio) ut suprà vidimus. Illa verò quae ad secundum genus pertinent, cum ad perfectionem naturæ cognoscitivæ, quatenus cognoscitiva est, ordinatur, & cognition fiat per assimilationem potentiae cum objecto, id est sunt formales rerum similitudines, easque in esse intentionaliter seu intelligibili formaliter continent etiam secundum proprias illarum differentias & rationes. Unde cum substantia Angeli non sit per se primò instituta ad representandum, sicut species intelligibilis, per quam cognoscit, v.g. naturam leonis, non debet continere illam naturam in esse intentionaliter vel intelligibili, sic ut illam continet talis species.

10 Ex quo intelliges quomodo species quas sententia communis admittit in intellectu Angelico, quamvis sint in essentia & perfectione finitæ continent nihilominus & representent plures naturas specificas, puta omnes illas quae continent sub genere animali; non verò Angeli D substantia: Ratio enim disparitatis constat ex dictis, quia nimur cum Angeli substantia sit de genere illorum entium que per se primò instituta sunt ad essendum, si plures naturas specificas contineret, eas in esse naturaliter & entitativo continere deberet; quod tamen est impossibile, eo quod specifices illarum naturarum differentiae, sunt inter se opposita in esse entitativo, ac proinde incompossibilis: è contra verò cum species Angelorum mentibus inditæ per se primò institutæ sint ad representandum; & ea quae in esse entis opponuntur, non sint opposita in esse representativo; ut verbi gratiâ albedo & nigredo in esse quidem entis sunt qualitates contrariae, sed non in esse representativo; unde & in una specie superioris ordinis, puta in specie sensus communis continentur: hinc fit, quod species intelligibilis supremi v.g. Angeli, quamvis sit finitæ & limitata perfectionis, plures tamen naturas specificas inter se oppositas simul continere & representare possit.

Objicies secundò: Essentia Angeli est radicaliter intellectiva totius entis: Ergo ipsa comprehendens, necesse est omnia quae sub ente continentur comprehendendi: Sed quilibet Angelus comprehendit suam substantiam: Ergo per eam comprehendit omnia alia quae sub ente continentur. Subsumptum & Antecedens à nullo negari possunt; secunda Consequētia sequitur necessariò posito Antecedente; prima vero sic probatur. Ut

A essentia Angelicognoscatur comprehendendi, necesse est quod attingatur prout est radicaliter intellectiva omnis entis; alias non attingeretur quantum intelligibilis est ex parte rei intellectus: Sed nequit hoc modo intelligi, nisi ejus cognitio attingat omnia quae sub ente continentur; Ergo, &c.

Confirmatur: Ad comprehensionem omnipotentiæ divinæ requiritur quod cognoscantur omnia possibilia, quia est factiva omnium possibilium: Ergo etiam ad comprehensionem essentie Angelicæ requiritur quod cognoscantur omnia quae sub ente continentur; quia est illorum

B omnium radicaliter intellectiva.

Respondeo quod uessentia Angelicognoscatur quantum cognoscibilis est, oportet quidem ut attingatur prout est intellectiva radicaliter omnis intelligibilis, etiam secundum propria rationes: sed d' hoc non requiritur nisi confusa cognition omnium intelligibilium. Ratio est, quia in eo quod est esse radicaliter intellectivum omnium intelligibilium, etiam secundum rationes distinctas, non involvit auctualis eorum continentia, aut habitudo ad illa secundum speciales rationes, sed solùm indifferens capacitas ad proprias eorum species recipiendas, quibus auctualiter ea continet, & determinate respicit: unde fit ut ad comprehensionem illius, quod est omnium radicaliter intellectivum omnium intelligibilium, non aliud requiratur, quam quod cognoscatur ejus capacitas, ut indifferens ad quilibet intelligibilium formas recipiendas; in quo non importatur nisi confusa eorum notitia. Ex quod patet responsio ad confirmationem: concilio enim Antecedente, neganda est consequentia & paritas: nam omnipotentia divina continet omnia possibilia per modum potentie in ordine intelligibili, sicut essentia Angelis.

ARTICULUS II.

Verum Angelii intelligant per species rebus acceptas?

C Elebris est haec controversia inter Angelici & Subtilis Doctoris Discipulos: nam licet Scotus concedat Angelum à principio sua creationis habere species inditas rerum universalium, imò & illorum individuorum quae in illo instanti simul cum ipso exstant, subinde cas non accipere ab ejusmodi objectis; contendit tamen ipsum mutuari à rebus species illorum singulorum quae decursu temporis sunt, nec ipsi ab initio nota sunt, imò quod posset Angelus universus faliter loquendo omnes omnino species ab objectis desumere, nisi per accidentis aliquę in prima sui productione fuissent illi inditae. Oppositum docet D. Thomas hic art. 2. quem sequuntur communiter Theologi, excepto Richardo, Gregorio, & paucis aliis.

§. I.

Conclusio negativa statuitur, & ex scriptura, ss. Patribus suadetur.

D Ico igitur: Angelos non intelligere per species à rebus acceptas, sed eas acceperunt a Deo in primo instanti creationis,